

Зоологія з основами ветеринарної арахноентомології

Кафедра епізоотології та паразитології

Факультет ветеринарної медицини

викладач	Негреба Ю.В.
Спеціальність:	211 Ветеринарна медицина, 212 Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза
Освітній ступінь	магістр
Семестр	3
Кількість кредитів ЄКТС	5
Аудиторні години	44 (в т.ч. 0 лекцій, 44 год практичних занять)
Форма контролю	Залік

Загальний опис дисципліни

Дисципліна «Зоологія з основами ветеринарної арахноентомології» – це комплексна біологічна наука, що всебічно досліджує тварин і комах: їхні будову, розмноження, індивідуальний та історичний розвиток, взаємозв'язки з навколишнім середовищем, закономірності поширення, роль в паркових, лісопаркових і суміжних з ними екосистемах та значення для людини.

Метою вивчення навчальної дисципліни є формування спеціалістів зі знанням різноманітності тваринного світу, основних закономірностей його формування і просторового розподілу, будови, еволюції та систематики видів тварин, їх значення в житті людини володінням знаннями щодо загальнотеоретичних питань: способів живлення та розмноження тварин, теорію виникнення багатоклітинності, виникнення та еволюції паразитизму, мутуалізму, з можливістю здійснювати природоохоронну роботу.

Проектовані результати навчання.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен:

- знати основні поняття зоології, принципи систематики тваринного світу; біологічні та екологічні особливості основних видів і груп тварин, їх роль в біогеоценозах, а також значення для людини; основні нормативно-правові акти щодо охорони, відтворення та раціонального використання тваринного світу.

- уміти визначати домінантні групи і види тварин за морфологічними ознаками, етологічними проявами та слідами життєдіяльності; самостійно аналізувати й оцінювати вплив умов середовища на життєдіяльність тварин; обґрунтовувати заходи зі збереження фауністичного різноманіття і охорони рідкісних і зникаючих видів тварин.

Теми занять:

Вільноживучі одноклітинні підтипів саркодові, джгутикові та типу інфузорії їх біологія та будова.

Паразитичні одноклітинні типу саркоджутикові.

Паразитичні одноклітинні типу апікомплексні.

Вивчення будови трематоди за системами органів.

Найбільш поширені представники трематоди – печінковий сисун та ланцетовидно двоустка.

Зовнішня будова цестод. Зміни в організації стьожкових у зв'язку з ендопаразитизмом.

Найбільш поширені представники цестод – ціп'як озброєний, ціп'як незброєний та ехінокок.

Загальна характеристика типу первиннопорожнинні порівняно з типом плоских червів.

Найбільш поширені представники нематод – аскарида свиняча та трихіNELA спіральна.

Вивчення будови павукоподібних. Кліщі як паразити та збудники хвороб тварин та людини.

Вивчення будови представників та життєвих циклів комах – ендопаразитів.

Вивчення будови риб за системами органів. Розтин річного окуня.

Клас птахи. Особливості будови в зв'язку з пристосованістю до польоту.

Клас ссавці. Особливості будови та біології.